

45 TV stanic denně
a známí lidé, jak je neznáte

Dejte hlas neviditelným hercům

Týdeník **Televize**

DVD & VIDEO
bonus

31

TV program

31.7. – 6.8.2006

SHOWVIEW

Jiří Menzel

Anglický král
na Slapech

Danny Trejo

Drsnáci jsou
zábavnější

Andrea Kalivodová

Nejmladší Carmen

17 Kč Pro předplatitele 15 Kč

Mira Sorvinová – na okamžik Marilyn Monroe

„Snažím se být nekonfliktní. Chodím do divadla s úsměvem, velkou náručí, chválím třeba počasí – prostě nelezu tam zamračená. Tento přístup ale někdy dokáže lidi popudit.“

Tam, kde právě je, ji rozhodně nepřehlédnete. Energická mladá žena s altovým hlasem, o které se mluví jako o nastupující operní hvězdě. Ježibaba, Suzuki, Carmen - to jsou jen některé role z poslední doby.

Působíte velmi otevřeně a temperamentně. Nemíváte s tím v českých podmínkách problémy?

Ano. Jsem narozená ve znamení Střelce, a tudíž hodně otevřený, přímý člověk. Ale umím být i pokorná - což neznamená přijít někam po čtyřech. Dokážu ocenit výkony svých kolegů, nikdy nekritizuji, protože vím, jak je těžké si stoupnout před lidi na to velké jeviště, kde vám nikdo nepomůže, a odzpívat představení. Ctím režiséra i dirigenta. Nemám problém s velkými osobnostmi.

A s kým ano?

S lidmi, kteří své lidské sympatie či antipatie přenášejí do práce. Nemám ráda hysterické lidi. Popouzejí mě ti, kteří mají urputnou potřebu se nějak prosadit a zdůraznit svou důležitost. Sama se snažím být nekonfliktní. Půjdu do divadla s úsměvem, velkou náručí, chválím třeba počasí - prostě nelezu tam zamračená. Někdy ale tento přístup dokáže lidi nepochopitelně popudit.

To jsme my, Češi. Můžu vás ujistit, že podobné věci se mi stávají v metru, obchodě, na poště... Někdy v práci...

Ale je to škoda. Hodně dělá závist. Skoro všechny velké osobnosti to u nás zažily - Dagmar Pecková, Magdalena Kožená, Eva Randová a řada dalších... Bývá to tím, že si lidi často pletou energii a vitalitu s nepokorou. Když se mi výkon některého z kolegů líbí, jdu a řeknu mu to. Protože to potřebuje slyšet. Každý to rád slyší.

Jak jste se vlastně ocitla v opeře?

Už jako malá jsem toužila zpívat. Ale samozřejmě - tehdy letěla píseň Holky z naší školy, tak jsem pěla tohle... Dost pomohli rodiče, kteří se mnou chodili na různé kroužky, vodili mě do tehdejší Lidové školy umění a měli trpělivost. Byla jsem trochu průserář, někdy jsem se na hodiny hudební nauky a klavíru zkrátka nedostavila - když bylo venku tak hezky! No, nakonec to vyšlo, díky výborné paní profesorce na konzervatoři (prof. Janičková), velkému setkání na HAMU (prof. Kniplová), díky stáži, vídeňským zkušenostem - jsem našla v opeře zalíbení.

Zpíváte někdy i něco jiného, třeba doma v koupelně nebo na večírku pro přátele?

Právě že ano. Protože jestli něco nechci, tak zpívat třeba na narozeninách mé babičky

Andrea Kalivodová Život s operou

▲ S Ondřejem Kepkou

▲ Při natáčení pořadu Nikdo není dokonalý

▲ Se Zdeňkem Troškou

Óóó, hřebíčků zááhradníický takovým tím teatrálním způsobem, kdy se z krásné lidovky vytratí veškerá přirozenost. Takže krom lidovek si občas dám i pár muzikálových hitů z Cats, Jesus Chris Superstar nebo West Side Story. Lidi se pak diví - já, ty umíš i jiné polohy. Ale pro mě je to hygiena, způsob, jak neustrnout v jedné parketě.

Carmen je určitě jednou z životních rolí. Máte s ní něco společného?

Jeden můj kamarád po představení řekl - to je ale mrcha! Ale není. Ona si jen hledá své místo ve světě, svou svobodu, svou cestu, je naprosto spontánní. Když se jí José ptá: „Už mě nemiluješ?“ řekne upřímně: „Ne.“ Je férová, není vypočítavá. Spousta ženských to dnes táhne s chlapem a přemýšlí, jak se ho zbavit a nepřipravit se o výhody. Ona to neřeší, je přímá - v tomto bodu se jí Andrea Kalivodová asi nejvíce podobá.

Proč jste nezůstala ve Vídni? Díky roční stáži jste mohla navázat nějaké kontakty?

Já dokonce měla nabídku na poloviční úvazek ve Volksoper. Ale byla jsem mladá holka bez zásadních zkušeností, chyběl mi rok na HAMU a věděla jsem, že ve Vídni bych musela zpívat vše - vím, že by to nedělalo dobře mému hlasu. Moje strategie není hrr na to! Hezky pomalu, pracovat na sobě, aby si vás lidé vážili, věděli, že máte už něco za sebou. A ne se hned s prominutím podělat z první zahraniční nabídky. Chce to svůj čas.

Chápe to tak u nás každý?

Právě že moc ne. Spousta lidí honí kšefty, proto opera vypadá, jak vypadá. Když jsem dostala v Praze Carmen, odřekla jsem tři lukrativní projekty, abych se na ni mohla plně soustředit. Chtěla jsem ráno vstát a cítit se jako Carmen, uléhat jako Carmen, žít během zkoušek s ní, přemýšlet o jejich pohnutkách.

VIZITKA

Narozena: 24. 11. 1977

Vzdělání: Brněnská konzervatoř, HAMU Praha, stáž na Universität für Musik und Darstellende Kunst ve Vídni

Opernírole (výběr): Fenena (Nabucco), Třetí dáma (Kouzelná flétna), Suzuki (Butterfly), Ježibaba (Rusalka), Carmen

Další aktivity: účast na koncertu v Covent Garden (na základě 1. ceny Nadace Emy Destinnové v Londýně), semifinalistka Belvedere International Singing Competition ve Vídni

Chodila jsem na baletní sál, tančila s Marcelou Benoniiovou, dělala jsem. Ale chápu, že ne každý si to může dovolit. Zpěváci mají rodiny, musí je živit, proto zpívají ráno Mozarta, večer Verdiho. Co taky jiného s honoráři, které podle tabulek v divadle jsou... Jenže opera pak jde „do kopru“. Je to začarovaný kruh.

Možná to chce kus štěstí a šanci k jiným aktivitám, ne?

Určitě! Proto jsem vděčná za nabídky k různým akcím, spolupracuji se Žofínem - třeba účast na večeru Allianz, kde jsem byla s Lukou Bílou. Dostanu velmi solidní honorář a jsem dlouho v pohodě, rozumíte?

Ale vy máte i oporu ve svém příteli, režisérovi Ondřeji Kepkovi... Upřímně řečeno, vás dva bych si typově v životě nespojila... Já vím. Měla jsem několik dlouhodobých vztahů, ale nevydržely. Ke svému povolání potřebuji zejména stabilitu a obrovskou toleranci.

Žila jste i s operním pěvcem?

Ne! Proboha! To bych nevydržela. Kdyby, mi ráno někdo udělal před snídaní - me, me, mé... Třeba tenor. No to by mě odvezli! Mám spoustu zpívajících kamarádů, ale mít to doma, ne, děkuji.

Vy ale taky musíte trénovat, ne?

To víte, že jo. Ale u sebe to vydržím, s někým dalším už ne.

Jak vypadá vaše cvičení?

Rozezpívám se dlouho - od brumenda přes piano, mezzoforte, asi tři čtvrtě hodiny. Pak zkouším několikrát za sebou komplikované partie. Až jsem si jistá.

Jak se potká žena vašeho kalibru s nesměle vyhlížejícím televizním režisérem?

To bylo před rokem a půl na Tháliích.

Seděla jsem ve druhé řadě a přede mnou Ondra. Říkala jsem si, že takové to bylo hezké dítě v té Arabele, a teď je z toho tenhle zarostlej chlap. Pak byl večírek a my si chtěli povídat. Ke konci večera se nabídl, že mě vezme taxíkem domů. Ukázalo se, že bydlíme kousek od sebe. Druhý den jsme odlétali se Státní operou do Koreje a já řešila, že asi nebudu na signálu, ale nechtěla jsem ho ztratit. Sestra mi tehdy řekla - zásadně nevolat! Vydrž! Snad je to ten pravý...

Opera taky?

Ano. Je to nádherný svět! Ale je důležité si věřit, vědět, že člověk sám sebe nezklame.

To ale nestačí.

Ne, potřebujete obrovské štěstí. Já jsem si teď snad otevřela cestu i ven. Vždycky jsou to náhody - buď vás někdo důležitý vidí v divadle, potřebuje váš hlas do svého projektu a podobně. Při vstupu Česka do Evropské unie jsem zpívala ve Vídni v Konzerthausu a dva významní lidé mě tehdy slyšeli, dnes se mnou chtějí spolupracovat. Náhoda i osud.

Co kvůli péči o hlas nesmíte?

Já si vždycky libovala, jak jsem v pohodě, a teď mému hlasu vadí skoro všechno. Ondřej se mnou musí řešit, jestli dva dny před vystoupením můžeme vůbec jet na chalupu, aby tam nebyl vítr a zaprášeno, prostě aby hlas neofoukl. Jednou jsem dostala přes noc angínu a ráno jsem musela odříct večerní koncert v Rudolfinu. Není to vůbec med. Ale když stojím při děkovačce po Carmen na jevišti a jsem trošku naměkko, protože je publikum bezvadné, šeptám si pak dojatě v šatně: Opera je ráj!

Jana Podskalská

5.⁵⁹

CT 1

Dobré ráno s ČT

PONDĚLÍ